

РЕШЕНИЕ

№ 3140

гр. София, 03.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 110-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРГАРИТА Д. Д.А

при участието на секретаря ГЕРГАНА В. МАРТИНОВА
като разгледа докладваното от МАРГАРИТА Д. Д.А Административно наказателно дело № 20221110212345 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от Т. Б. Д., ЕГН *****, с адрес гр.С, ул.“Л С“ №, против наказателно постановление №11-01-181/25.08.2022 г., издадено от Директор на АДФИ, гр.София, с което на чл.256, ал.1 от ЗОП е наложено административно наказание глоба в размер на 1794,49 лева, за нарушение на чл.17, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП.

Жалбоподателят оспорва процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно издадено. На първо място възразява, срещу направената констатация в санкционния акт, че през проверявания период „Монтажи“ ЕАД е „публичноправна организация“ съгласно §2, т.43 от ДР на ЗОП, и че в качеството си на представляващ дружеството е възложител по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, позовавайки се на клаузи от Устава на дружеството. Счита, че за „Монтажи“ ЕАД не е изпълнено едно от кумулативно предвидените изисквания за идентифицирането му като „публичноправна организация“, а именно: посоченият в §2, т.43, б.“а“ от ДР на ЗОП елемент, позовавайки се и на заключението в Доклада на независимия одитор за 2018 г. и 2019 г. и даденото заключение в Доклад №ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. за

извършена финансова инспекция на дружеството от страна на АДФИ в обратния смисъл. Навежда доводи, че макар и да е изпълнен елементът от фактическия състав на б.„б“ от §2, т.43 от ДР на ЗОП, то липсата на този по б.„а“, изключват възможността дружеството да бъде категоризирано като възложител на обществени поръчки по чл.5, ал.1, т.14 от ЗОП, тъй като не е създадено с конкретна цел да задоволява нужди от обществен интерес, съобразно предмета си на дейност, а работи на пазарен принцип с реализиране на печалба и изплащане на дивиденди в полза на държавата, включително не са му възложени публични задачи. Сочи, че и фактическата дейност на дружеството не може да се идентифицира като насочена към „задоволяване нужди от обществен интерес“, доколкото приходите му са в резултат от осъществявана дейност в пазарни условия. В смисъл, че „Монтажи“ ЕАД е действало в конкурентна среда, жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че оборотът на дружеството през 2017 г. и 2018 г. е бил формиран от договори, сключени с външни контрагенти, различни от „ДКК“ ЕАД, преди сключване на договора, предмет на процесното НП.

Навежда доводи, че в процесния АУАН липсват данни и доказателства, които да удостоверяват наличието на вина при извършване на нарушението. В този смисъл се позовава на посоченото в Доклад №ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. на АДФИ, който потвърждава и създава увереност, че дружеството не е публичноправна организация, а представляващия го не е възложител по смисъла на чл.5, ал.1, т.14 от ЗОП, което изключва виновно поведение на изпълнителния му директор при възлагане на договори без прилагане на ЗОП.

Навежда доводи, че в процесното НП не се установява по безспорен начин датата на извършване на нарушението и стойността на обществената поръчка, доколкото извършената проверка обхваща договори на извадков принцип, което от своя страна се явява съществено процесуално нарушение, обосноваващо отмяна на санкционния акт.

Навежда доводи, че в процесното НП не се установява по безспорен начин посочената дата на нарушението и стойността на обществената поръчка. Позовава се в този смисъл на извършената проверка от финансовите инспектори, която обхваща договори на извадков принцип. Счита, че това се явява съществено процесуално нарушение, обуславящо отмяна на издадения санкционен акт.

Моли съда на посочените в жалбата основания да отмени процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно.

Жалбоподателят не се представлява в съдебно заседание и не взема допълнително становище по същество на правния спор. В депозирано писмено становище по делото прави изявление, че поддържа наведените аргументи в жалбата.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – Директор на АДФИ, чрез надлежно упълномощените си процесуални представители – юрк.Я. и юрк.Е., след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да потвърди процесното НП, като правилно и законосъобразно издадено. В представено писмено становище по делото, оспорват всички направени възражения в жалбата, като излагат конкретни аргументи за това. В съдебно заседание ангажират писмени доказателства, касаещи множество сключени договори и съпровождащата ги документация, между „Монтажи“ ЕАД и „ДКК“ ЕАД, във връзка с оборване на оспореното качество на „възложител“ по чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на АДФИ в максимален размер. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение в случай, че се претендира такова.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва НП. Процесното НП е връчено лично на жалбоподателя на 07.09.2022 г., видно от приложеното по делото известие за доставяне, а жалбата е подадена чрез АНО на 21.09.2022 г., съгласно отразената дата на входящия номер върху същата, т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок, считано от датата на връчване, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

От изискани с писмо изх.№93-00-984/27.07.2021 г. и представени справки в хода на извършена финансова инспекция на „Монтажи“ ЕАД, длъжностни лица при АДФИ установили, че изпълнителен директор на дружеството е жалбоподателят Т. Б. Д., включително и към 12.02.2020 г., който заемал тази длъжност по силата на договор №49/30.11.2017 г. за възлагане на управлението на еднолично акционерно дружество с едностепенна система на управление и Протокол от 30.11.2017 г. от заседание на Съвета на директорите на дружеството. Констатирани, че по силата на договор №49/30.11.2017 г., „Монтажи“ ЕАД, чрез Ясен Трифонов Спасов, в качеството си на представляващ „Държавна консолидационна компания“ ЕАД, като едноличен собственик на капитала на „Монтажи“ ЕАД, е възложило, а Т. Б. Д. е приел да управлява и представлява дружеството, в съответствие с действащата нормативна уредба, устава на дружеството и клаузите на договора. От представения Протокол №147/30.11.2017 г. на Съвета на директорите, контролните органи констатирани, че на свое заседание на 30.11.2017 г. Съвета на директорите на „Монтажи“ ЕАД единодушно е взел решение да избере жалбоподателя за изпълнителен директор на дружеството, овластявайки го да го управлява и представлява, както и че в отношенията му с трети лица, то ще се представлява самостоятелно от изпълнителния директор.

В хода на проверката длъжностните лица при АДФИ констатирани, че на 12.02.2020 г. е сключен договор между „Монтажи“ ЕАД /възложител/, представлявано от изпълнителния директор – Т. Б. Д., и „Хидропроект-София“ ООД /изпълнител/, представлявано от управителя Т А Х, за проектантски услуги и авторски надзор, по силата на който възложителят възлага, а изпълнителят приема да извърши изготвяне на работен проект и упражняване на авторски надзор на обект: „Реконструкция и подмяна на Главен водоснабдителен клон II от водопроводната мрежа на гр.Перник, общ.Перник“, с предвиден срок на действие – от датата на подписването му и приключва с подписване на Акт-образец 16, съгласно Наредба №3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството.

Контролните органи изискали с нарочно писмо от изпълнителния директор на „Монтажи“ ЕАД да посочи имената и длъжността на лицето, подписало процесния договор от страна на дружеството с „Хидропроект-

София“ ООД, Отговорът е представен с писмо вх.№94-00-030/17.01.2022 г. от прокуриста на дружеството, и в него се сочело, че изпълнителният директор на „Монтажи“ ЕАД – Т. Б. Д., е подписал процесния договор от страна на дружеството.

В хода на проверката било установено, че във връзка с изпълнение на договора, изпълнителят „Хидропроект-София“ ООД е издал общо два броя фактури на обща стойност 89 724,61 лева с ДДС или 74 770,51 лева без ДДС, както следва: фактура №00000000285/04.05.2020 г. на обща стойност 81 480 лева с ДДС /67 900 лева без ДДС/, която е заплатена с платежно нареждане за кредитен превод на 15.05.2020 г., и фактура №00000000293/21.04.2021 г. на обща стойност 8 244,61 лева с ДДС /6 870,51 лева/, която е заплатена с платежно нареждане за кредитен превод на 09.06.2021 г.

Въз основа на така установените обстоятелства, контролните органи констатирали, че стойността на договора за проектантски услуги и авторски надзор от 12.02.2020 г., сключен между „Монтажи“ ЕАД и „Хидропроект-София“ ООД, в размер на 74 770 лева без ДДС, надвишава стойностния праг по чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП от 70 000 лева. Въз основа на горното извели извод, че възложителят е бил длъжен да реализира обществената поръчка по процедурите, предвидени в закона, а именно: процедурата публично състезание или пряко договаряне по смисъла на чл.18, ал.1 от ЗОП, при възлагането на обществени поръчки за доставки и услуги, включително по Приложение №2 от закона, на стойност от 70 000 лева без ДДС, до съответния праг по чл.20, ал.1 от ЗОП, в зависимост от вида на възложителя, както и от предмета на обществената поръчка.

Въз основа на така направените констатации, компетентно длъжностно лице: Г. К. Т., заемащ длъжността: главен инспектор в АДФИ, в присъствието на един свидетел, също длъжностно лице при АДФИ, присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, съставил АУАН №11-01-181 на 02.03.2022 г., против Т. Б. Д., затова, че на 12.02.2020 г., в „Монтажи“ ЕАД, гр.София, в качеството на изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД и публичен възложител по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, като е сключил договор за проектантски услуги и авторски надзор с „Хидропроект-София“ ООД, е възложил обществена поръчка с предмет: „Реконструкция и подмяна на Главен клон II от водопроводната мрежа на гр.Перник, общ.Перник“, без

да е приложил процедура по чл.18, ал.1 от ЗОП, съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това, тъй като стойността на процесния договор е в размер на 74 770 лева без ДДС и същата надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП, с което е нарушил разпоредбата на чл.17, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на жалбоподателя срещу подпис, с направено отбелязване върху него, че ще подаде писмени възражения против направените в акта констатации в законоустановения срок. В срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, жалбоподателят представил писмените си възражения, в които навел аргументи против законосъобразността на АУАН, аналогични на тези в жалбата.

Като взел предвид направените констатации в АУАН и приемайки направените възражения от жалбоподателя за неоснователни и недоказани, директорът на АДФИ-гр.София, въз основа на изрично оправомощаване на основание чл.261, ал.2 от ЗОП със Заповед №ЗМФ-674/05.08.2022 г., издадена от министъра на финансите, издал обжалваното НП №11-01-181/25.08.2022 г., против жалбоподателя, с което на основание чл.256, ал.1 от ЗОП му наложил административно наказание глоба в размер на 1794,49 лева, за нарушение на чл.17, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП.

АНО посочил, че нарушението е извършено за първи път, изложил мотиви, че не са налице предпоставките за приложение на чл.28 от ЗАНН, че при определяне на наказанието е съобразил разпоредбата на чл.27 от ЗАНН, както и че наложената глоба е определена по размер като 2% от стойността на сключения договор – 89 724,61 лева с ДДС.

Изложената по-горе фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на актосъставителя: свидетелят Т., които потвърждават направените констатации в съставения АУАН, а последните кореспондират на събраните по делото писмени доказателства, поради което съдът ги кредитира с доверие; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; разписки за връчване; писмени възражения по чл.44, ал.1 от ЗАНН; изисканите и представени документи, касаещи процесния договор; доклади на АДФИ за извършени проверки на дружеството; представените документи, касаещи сключени договори между „Монтажи“ ЕАД и „ДКК“

ЕАД, както и външни контрагенти; заповеди за възлагане на проверка, удължаване на срока и за спиране на проверката и др., свързани с тези договори документи.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът прави следните правни изводи:

АУАН и издаденото въз основа на него НП, са издадени от териториално и материално компетентни органи, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон /чл.261, ал.1 и ал.2 от ЗОП/, в кръга на техните функции и по предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34, във вр. с чл.261, ал.1 от ЗАНН.

Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на жалбоподателя до степен да не може да разбере за какво точно административно нарушение е санкциониран и кога го е извършил. Правилно е посочена датата на извършване на нарушението – 12.02.2020 г., определена като датата, на която е сключен процесния договор, от която влиза в законна сила и е произвел действието си, съгласно клаузите в него. Ясно и точно е посочено и мястото на извършване на нарушението, а именно: в гр.София, по седалище и адрес на управление на „Монтажи“ ЕАД. Фактическите обстоятелства правилно са отразени в обстоятелствените части на АУАН и НП, като съдът не констатира противоречия, както между направеното словесно описание в двата акта на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, така и между действително установената фактическа обстановка от събраните по делото писмени и гласни доказателства, която не се оспорва от жалбоподателя. Правилно е отразена в обстоятелствените части на АУАН и НП стойността на обществената поръчка – 89 724,61 лева с ДДС, или 74 770,51 лева без ДДС, представляваща математически сбор на общата стойност на издадените от изпълнителя два броя фактури, във връзка с изпълнението си по договора, поради което не е налице неяснота и относно това обстоятелство, противно на твърденията в жалбата.

Правилно е приложен материалния закон. От всички събрани

доказателства по делото се установява по безспорен и несъмнен начин, че на 12.02.2020 г. е сключен договор между „Монтажи“ ЕАД /възложител/, представлявано от изпълнителния директор – Т. Б. Д., и „Хидропроект-София“ ООД /изпълнител/, представлявано от управителя Теменуга Ангелова Хаджииванова, за проектантски услуги и авторски надзор, по силата на който възложителят е възложил, а изпълнителят е приел да извърши изготвяне на работен проект и упражняване на авторски надзор на обект: „Реконструкция и подмяна на Главен водоснабдителен клон II от водопроводната мрежа на гр.Перник, общ.Перник“, с предвиден срок на действие – от датата на подписването му и приключване с подписване на Акт-образец 16, съгласно Наредба №3/31.07.2003 г. за съставяне на актове и протоколи по време на строителството. Жалбоподателят не оспорва така направената констатация в АУАН и НП, а и от събраните по делото доказателства /дадения отговор в хода на извършената финансова инспекция от прокуриста на „Монтажи“ ЕАД/ се установява, че процесният договор е подписан от жалбоподателя Т. Б. Д., в качеството на изпълнителен директор на дружеството.

От приложените по делото – два броя фактури и платежни нареждания, се установява по несъмнен и безспорен начин, че във връзка с изпълнението на договора, изпълнителят „Хидропроект-София“ ООД е издал два броя фактури на обща стойност 89 724,61 лева с ДДС или 74 770,51 лева без ДДС, заплатени от възложителя „Монтажи“ ЕАД, с платежни нареждания за кредитен превод на 15.05.2020 г. и 09.06.2021 г.

Съгласно разпоредбата на чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП, възложителите прилагат процедурите по чл.18, ал.1, т.12 или т.13, когато обществените поръчки имат прогнозна стойност: при доставки и услуги, включително и услугите по приложение №2 – от 70 000 лева до съответния праг по ал.1, в зависимост от вида на възложителя и предмета на поръчката. От събраните по делото писмени доказателства се установява по несъмнен и безспорен начин, че като е сключил договор за проектантски услуги и авторски надзор с „Хидропроект-София“ ООД, жалбоподателят в качеството си на изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД и публичен възложител на обществени поръчки по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, е възложил обществена поръчка с предмет: „Изготвяне на работен проект и упражняване на авторски надзор на обект: „Реконструкция и подмяна на Главен клон II от

водопроводната мрежа на гр.Перник, общ.Перник“, без да е приложил процедурата по чл.18, ал.1 от ЗОП, съобразно стойността на поръчката – 74 770 лева без ДДС, при наличие на основание за това, доколкото като същата надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.1, т.2 от ЗОП. Разпоредбата на чл.17, ал.1 от ЗОП вмения в задължение на възложителите да приложат предвидения в закона ред за възлагане на обществена поръчка, когато са налице основанията за това.

Правният анализ на уредбата обосновава извод, че за да възникне основание за възлагане на обществената поръчка по реда на този закон следва да са налице кумулативните изисквания по отношение на обект, субект и стойност на обществената поръчка. В конкретния случай, са налице всички законови основания за възлагане на обществена поръчка по реда на ЗОП.

Предоставената услуга по договора, с оглед неговия предмет, попада сред обектите на обществени поръчки по смисъла на чл.3, ал.1, т.3 от ЗОП, като същата не е посочена в общите изключения по чл.13 и изключенията, приложими за публичните възложители по чл.14 от ЗОП.

Правилно е определен субекта на нарушението в лицето на жалбоподателя, в качеството му на изпълнителен директор и представляващ публичноправната организация, каквато се явява дружеството „Монтажи“ ЕАД, последното възложител по процесния договор за доставка, а по отношение на представляващия дружеството е налице качеството „възложител“ по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, като предвидената в устава на дружеството отговорност на неговия законен представител, не променя това му качество.

Правилно е отразено в АУАН и НП, че „Монтажи“ ЕАД е еднолично търговско дружество по смисъла на ТЗ, както и че едноличен собственик на капитала му е „Държавна консолидационна компания“ ЕАД /“ДКК“ ЕАД/, която е 100% държавно дружество, а едноличен собственик на капитала на „ДКК“ ЕАД е Министерство на икономиката, като правата в капитала на дружеството се упражняват от министъра на икономиката, съгласно отрасловата му компетентност, и тези обстоятелства са публично оповестени в ТРРЮЛНЦ. С оглед на горното, „Монтажи“ ЕАД попада в обхвата на държавната финансова инспекция по смисъла на чл.4, т.4 от ЗДФИ, а именно: търговско дружество, в чийто капитал участва с блокираща квота лице по тЗ

от ЗДФИ.

Съгласно чл.13 от Устава на „Монтажи“ ЕАД, дружеството се управлява от едноличен собственик на капитала и Съвет на директорите. Съгласно чл.14, ал.1 от Устава, едноличен собственик на капитала на „Монтажи“ ЕАД е „ДДК“ ЕАД, като е предвидено само едноличния собственик на капитала да може да избира и освобождава членовете на Съвета на директорите и да определя възнагражденията им, да извършва промени в тяхната численост и състава на съвета.

По смисъла на §2, т.43 от ДР на ЗОП, „публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са налице следните условия: създадено е с конкретна цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен и търговски характер и е финансирано с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от страна на тези органи, или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на които са назначени публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1-14 от ЗОП. В закона изрично е посочено, че нуждите от общ интерес имат промишлен или търговски характер, когато лицето действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си.

Правният анализ на цитираните разпоредби и събраните по делото доказателства дават основание да се обоснове правилност на направения извод в санкционния акт, че „Монтажи“ ЕАД отговаря на изискванията на изискванията на §2, т.43, б.„б“ от ДР на ЗОП, тъй като има управителен или надзорен орган, повечето от половината на членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП.

Правилна е констатацията, че „Монтажи“ ЕАД е „публично предприятие“ по смисъла на чл.2, ал.1, т.2 от ЗПП, тъй като е дъщерно дружество на търговско дружество с над 50 на сто държавно/общинско участие в капитала, което събира получава, съхранява, разпределя и разходва „публични средства“ по смисъла на посочените по-горе разпоредби, както и организация от публичния сектор по смисъла на ЗФУКПС, поради което за него е спазено условието на §2, т.43, б.„а“ от ДР на ЗОП. Съгласно чл.5 от ЗПП, публичните предприятия са юридически лица, които се създават и

управляват в интерес на гражданите и обществото, с цел постигане на максимална стойност за обществото, чрез ефективно разпределение на ресурсите.

Правилна е констатацията, че „Монтажи“ ЕАД е „организация от публичния сектор“ по смисъла на чл.2, ал.2, т.9 от ЗФУКПС, като търговско дружество, чийто капитал е изцяло собственост на търговско дружество с над 50 на сто държавно и/или общинско участие в капитала. Разпоредбата на §1, т.1 от ДР на ЗФУКПС дава легална дефиниция на понятието „публични средства“, съгласно което такива са тези, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите в публичния сектор. Същевременно, съгласно разпоредбата на чл.1, т.1 от ЗОП, законът определя условията и реда за възлагане на обществени поръчки за строителство, доставки или услуги и за провеждане на конкурси за проект от възложители, с цел осигуряване на ефективност при разходване на публичните средства. По смисъла на §2, т.43 от ДР на ЗОП, публични средства са тези по смисъла на §1, т.1 ДР на ЗФУКПС, а именно: средствата, които се получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор. Ответната страна ангажира достатъчно по обем писмени доказателства в уверение на наличието на всички характеристики на „Монтажи“ ЕАД като публичноправна организация, през проверявания период. От тях се извежда еднозначен извод, че 96,92% от приходите от основната дейност на дружеството са от договори, подписани без конкуренция, със собственика на капитала „ДКК“ ЕАД, и с дъщерно дружество на „ДКК“ ЕАД, като за да бъде избрано като страна по сделките, то не е действало в нормални пазарни условия, тъй като не е предоставена възможност за участие и от други стопански субекти и не е осигурена свободна конкуренция. С оглед на горното, неоснователни се явяват направените възражения в жалбата, че осъществява дейността си в условията на пазарна конкуренция.

Правилна е констатацията, че „Монтажи“ ЕАД не е в състояние да отговаря самостоятелно за задълженията си, тъй като собственият му капитал е под размера на акционерния капитал, с оглед на което не би могло да продължи да функционира като действащо предприятие, без подкрепата на едноличния собственик на капитала, въпреки изразеното намерение от едноличния собственик на капитала да оказва финансова подкрепа на

дружеството, ако това е необходимо, които обстоятелства се потвърждават и от посоченото в доклади на независимия одитор за 2018, 2019 г. и 2020 г. С оглед на горното, неоснователни се явяват и релевираните възражения в жалбата, че дружеството се стреми да реализира печалба, при упражняване на дейност в условията на пазарна конкуренция, като понася и загубите от извършване на дейността си. От представените по делото писмени доказателства се установява по несъмнен начин, че „Монтажи“ ЕАД е извършвало през проверявания период дейности от „общ интерес“, а именно: свързани с проектиране, ремонт и реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях /общинска или държавна собственост/; с изграждане на нов правителствен комплекс, съобразно решения на МС; с техническа ликвидация и преодоляване на вредни последици при въгледобив и пречистване на вода на различни обекти. Предвид всичко гореизложеното, релевираните възражения в жалбата, с които се оспорват направените в АУАН и НП констатациите, че „Монтажи“ ЕАД е публичноправна организация, а изпълнителният му директор има качеството на възложител по чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП, не се споделят от съда.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен и несъмнен начин, че жалбоподателят е реализирал състава на вмененото му нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Представяваното от него дружество е възложило изготвяне на работен проект и упражняване на авторски надзор на процесния обект, чрез директно възлагане, въпреки че са били налице основанията за провеждане на процедура по чл.18, ал.1, т.12 или т.13 от ЗОП. С оглед на горното, правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.256, ал.1 от ЗОП. Тази разпоредба предвижда наказание глоба в размер 2 на сто от стойността на сключения договор с включен ДДС, а когато няма писмен договор – от извършения разход или от поетото задължение за извършване на разход, но не повече от 50 000 лева, за възложител, който възложи обществена поръчка, като сключи договор или извърши разходи или поеме задължение за извършване на разходи, с което се достига или надвишава минималния стойностен праг по чл.20, ал.1 или ал.2, без да приложи процедура по чл.18, ал.1, съобразно стойността на поръчката при наличие на основания за това. С процесното НП, размерът на наложената глоба на жалбоподателя е определен в законоустановения размер - 1794,49

лева, представляващ 2% от стойността на сключения договор – 89 724,61 лева с ДДС, при отчитане на факта, че се касае за първо по ред нарушение, поради което не следва да се обсъжда възможността за намаляване на нейния размер.

Не са налице предпоставките за квалифициране на случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Нарушението е формално, на просто извършване, и законът не предвижда настъпване на вредни последици при неговото осъществяване. Процесното нарушение и неговия извършител не разкриват по-ниска степен на обществена опасност спрямо други административни нарушения от същия вид, с оглед вида на защитените обществени отношения, свързани с императивните изисквания на ЗОП, във връзка с възлагане на обществени поръчки. В случая, нарушението е засегнало обществените отношения, свързани с изразходването на публични средства в значителна степен, наложило и по-особената им закрила от законодателя. С извършване на изпълнителното му деяние безспорно са засегнати и законоустановените принципи на публичност и прозрачност, на свободна и лоялна конкуренция, доколкото други участници в процедурите са били лишени от правото отправят своите предложения, съответно да предложат икономически най-изгодна оферта, която като цена и условия на изпълнение на поръчката максимално да задоволи потребностите на възложителя.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че процесното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, следва на ответната страна по жалбата – АДФИ, да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер, определен в чл.37 от ЗПП, съгласно препращащата разпоредба на чл.63д, ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет. В случая за защита по дело по реда на ЗАНН, разпоредбата на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150 лева. Производството по делото е приключило в две съдебни заседания с разпит на един свидетел, не представлява фактическа и правна сложност,

поради което следва да се присъди в полза на АДФИ, юрисконсултско възнаграждение към минимума от 80 лева.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА на основание чл.63, ал.2, т.5, във вр. с ал.9, във вр. с ал.1, във вр. с чл.58д, т.1 от ЗАНН, **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №11-01-181/25.08.2022 г.**, издадено от Директор на АДФИ, гр.София, с което на **Т. Б. Д., ЕГН *******, с адрес гр.С, ул.“Л С“ №, на основание чл.256, ал.1 от ЗОП е наложено административно наказание глоба в размер на 1794,49 лева, за нарушение на чл.17, ал.1, във вр. с чл.20, ал.2, т.2 от ЗОП, като **ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА на основание чл.63д от ЗАНН, **Т. Б. Д., ЕГН *******, с адрес гр.С, ул.“Л С“ №, да заплати на **АГЕНЦИЯ ЗА ДЪРЖАВНА ФИНАНСОВА ИНСПЕКЦИЯ**, със седалище гр.София, сумата от **80 лева /осемдесет лева/**, представляваща направени разноски в настоящото производство за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд София-град, на основанията, предвидени в НПК, и по реда на Глава 12 от АПК, в 14 – дневен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____